



Zundertse regelgeving / Wetstechnische informatie

Naam regeling
Beleidsnota van de gemeente Zundert betreffende openbare inrichtingen waarin soft-drugs verkocht worden
Citeertitel

Wettelijke grondslag	<ul style="list-style-type: none">• Algemene plaatselijke verordening gemeente Zundert, artikel 2.3.1.2. j^o artikel 2.3.1.1.• Gemeentewet, artikel 174• Drank- en horecawet, artikel 27, lid 1 sub b
Vastgesteld door	<ul style="list-style-type: none">• Burgemeester• College
Datum vaststelling	23 januari 2001
Datum publicatie	7 februari 2001
Bron publicatie	De Zundertse Bode
Datum inwerkingtreding	8 februari 2001
Datum melding arrondissementsparket	
Bijzonderheden	In de publicatie is aangegeven dat de nota in werking is getreden op 23 januari 2001, aangezien dit op grond van artikel 3:40 Algemene wet bestuursrecht niet mogelijk is, wordt als datum 8 februari 2001 gehanteerd

BELEIDSNOTA VAN DE GEMEENTE ZUNDELT BETREFFENDE OPENBARE INRICHTINGEN WAARIN SOFT-DRUGS VERKOCHT WORDEN.

Inleiding:

In de afgelopen periode heeft de gemeenteraad van Zundert unaniem aangedrongen op de aanpak van de openbare orde-problematiek rond druggebruik en de bescherming van het woon- en leefklimaat in de gemeente Zundert in verband met de eventuele exploitatie van verkooppunten van softdrugs. Mede gelet op mogelijke ontwikkelingen, is het van belang het van gemeentewege te voeren beleid dienaangaande in een beleidsnota neer te leggen, zodat voor een ieder duidelijk is welk beleid in deze gemeente op dit punt zal worden gevoerd.

Voorop gesteld moet worden dat het verkopen, verhandelen, bewerken e.d. van softdrugs ingevolge het geldend recht een illegale activiteit is. De artikelen 2 en 3 van de Opiumwet (Stb. 1988, 77) stellen immers strafbaar het binnen of buiten het grondgebied van Nederland brengen van, het bereiden, bewerken, verwerken, verkopen, afleveren, verstrekken, vervoeren, aanwezig hebben en vervaardigen van de onder de wet vallende verdovende middelen. Onder deze middelen vallen zowel de zogeheten harddrugs (vermeld op de zogenaamde lijst I : onder andere cocaïne en heroïne, LSD en amfetaminen) als de softdrugs (vermeld op de zogenaamde lijst II : onder andere de cannabisproducten hasjesj en marihuana).

Het eventueel gedogen van illegale activiteiten, ofschoon daarvoor onder omstandigheden gewichtige argumenten kunnen worden aangevoerd, is een uit bestuursrechtelijk oogpunt gezien weinig gelukkige figuur. In beginsel dient het bestuur er immers voor zorg te dragen dat de rechtsorde gehandhaafd wordt en dat wordt opgetreden tegen door de wetgever in strijd met de rechtsorde geachte activiteiten.

Situatie in Zundert:

Zundert wordt evenals de meeste kleinere Nederlandse gemeenten van gelijke omvang tot op dit moment niet of nauwelijks geconfronteerd met handel in, en gebruik van betekenis van hard- en softdrugs en de daarmee samenhangende problemen. Zundert telt ongeveer 20.000 inwoners aan het begin van het jaar 2001. Ook het verschijnsel coffeeshop heeft nog geen voet aan de grond gekregen in Zundert. Onder de verzamelnaam "coffeeshops" worden doorgaans verstaan horecabedrijven waarin drughandel of druggebruik plaatsvindt en die niet vallen onder het regime van de Drank- en Horecawet. Toch bestaat er aanleiding om te komen tot vaststelling van een beleid dienaangaande. Mogelijk zullen namelijk in de toekomst de handelaren in drugs Zundert ontdekken als een locatie die wegens zijn geografische ligging bij uitstek geschikt is voor de verkoop van drugs aan afnemers afkomstig uit België en (Noord-) Frankrijk. Als kleine grensstad kent Zundert derhalve een betrekkelijk groot achterland met een duidelijk ander nationaal drugbeleid. Het gemeentebestuur wil graag een aanzuigende werking van afnemers uit de regio, uit België en Frankrijk voorkomen en/of tegengaan. Een lokale drugmarkt van enige betekenis in Zundert zelf was en is er niet. Mede daarom bestaat er minder aanleiding voor de vrees, dat de verkoop van softdrugs zich zal gaan verspreiden over bijvoorbeeld woonwijken, indien coffeeshops niet zullen worden toegestaan.

Bij de totstandkoming van een beleid ten aanzien van dit soort inrichtingen is onder meer van betekenis dat de situatie in Zundert een benadering vergt die is toegespitst op de specifieke situatie in Zundert.

De problematiek van de mogelijke overlast veroorzaakt door coffeeshops in Zundert valt immers niet te vergelijken met de omvang daarvan in andere Nederlandse gemeenten van vergelijkbare grootte. De meeste gemeenten van vergelijkbare grootte kennen dit verschijnsel immers niet of nauwelijks. De problematiek verschilt ook van die van grotere gemeenten die wel coffeeshops kennen.

In deze grotere gemeenten is er vaak sprake van dat de gevestigde coffeeshops zich richten op de lokale markt. In Zundert zal na vestiging van een coffeeshop naar alle waarschijnlijkheid blijken dat een dergelijke coffeeshop zich goeddeels richt op de regio, meer in het bijzonder op uit het naastgelegen België afkomstige jeugdige afnemers. Het gaat daarbij dus vooral om het specifieke probleem van het drugtoerisme (bijvoorbeeld gebruik van drugs in het openbaar, veel aan- en afrijden van auto's, brommers, aanbellen bij andere panden om te vragen waar drugs verkocht worden etc.).

Voorts is van betekenis dat het woon- en leefklimaat in Zundert thans al reeds onder een grotere spanning dan de meeste andere plaatsen gebukt gaat als gevolg van de aanwezigheid van een in verhouding tot de omvang van Zundert groter aantal sexwinkels en vergelijkbare inrichtingen, welke eveneens vanwege het duidelijk andere beleid, in met name België ten aanzien van dit soort inrichtingen, een grote aantrekkingskracht uitoefenen op klanten afkomstig uit het buitenland. Daarbij komt dat er in Zundert geen reëel maatschappelijk draagvlak bestaat voor het toestaan, dan wel gedogen van een coffeeshop. Het georganiseerde bedrijfsleven en particulieren, kortom de inwoners, hebben bij herhaling aangedrongen op het treffen van maatregelen op de kortst mogelijke termijn. Ook omdat het imago van Zundert als koopcentrum ernstig wordt aangetast door de eventuele aanwezigheid van coffeeshops.

Ongewenste neveneffecten:

Bij de overlast die coffeeshops in Zundert zouden veroorzaken gaat het niet alleen om de effecten van het druggebruik zelf, maar ook om de randverschijnselen daarvan. Te denken valt daarbij in het bijzonder aan de aantrekkingskracht op de regio en/of buitenland. Met name wordt hier het naastgelegen België bedoeld waar het verkrijgen van softdrugs, op zijn minst genomen, aanzienlijk moeilijker is dan in Nederland en op de daarmee gepaard gaande overlast, criminaliteit en de schadelijke gevolgen hiervan. Deze brengen bij veel burgers gevoelens van onveiligheid teweeg. Kortom: gelet op de hiervoor geschetste overwegingen en gezien in samenhang met de –van algemene bekendheid te achten –omstandigheid dat het bij verkoop van softdrugs, al dan niet in een coffeeshop, nog altijd gaat om met de Opiumwet strijdig handelen dat, naar zijn aard, vormen van overlast oproept, zoals die hiervoor geschetst zijn, wordt geconcludeerd dat een gemeentelijk beleid strekkende tot het tegengaan van handel in softdrugs in coffeeshops voor wat betreft de specifieke Zundertse situatie alleszins verdedigbaar is.

Beleid:

Onder meer de hiervoor genoemde omstandigheden hebben ertoe geleid dat de gemeente Zundert een op preventie gericht beleid ter zake van verkooppunten van softdrugs voert, hetgeen inhoudt dat handel van softdrugs in of vanuit horeca-inrichtingen in Zundert niet wordt toegestaan. Dit wordt het zogenaamde **nuloptiebeleid** genoemd. De verantwoordelijke gemeentelijke bestuursorganen zullen aan dit beleid strikt uitvoering geven. Doel van dit beleid is het tegengaan van drugtoerisme, alsmede het voorkomen en bestrijden van de aantasting van het woon- en leefklimaat door geluidsoverlast, vervuiling en sociale onveiligheid. Meer in het bijzonder wordt in het belang van de bescherming van de openbare orde en veiligheid en die van het woon- en leefklimaat beoogt overlast voor omwonenden en naburige bedrijven te voorkomen. In verband hiermede beoogt het beleid ook de hiervoor eerder genoemde aanzuigende werking op gebruikers uit de regio en uit het buitenland, met name uit België en Noord-Frankrijk, te voorkomen en/of tegen te gaan.

Daarnaast is van betekenis, dat weliswaar het gebruik van softdrugs minder schadelijk is dan het gebruik van harddrugs, maar dat ook door softdruggebruik schadelijke neveneffecten kunnen ontstaan en derhalve softdrugs ook als een riskant genotmiddel worden aangemerkt. De effecten van langdurig of intensief gebruik van softdrugs zijn onder meer: blijvende concentratieproblemen en blijvende vormen van geheugenstoornissen, welke leiden tot een a-motivatiesyndroom. Dit houdt in dat de gebruiker van softdrugs niet meer gemotiveerd is om activiteiten te ondernemen. In combinatie met de omstandigheid dat, zoals de ervaring in andere gemeente leert, in coffeeshops niet zelden ook criminele activiteiten plaatsvinden, doet het aanwezig zijn van jongeren in coffeeshops, alsmede het eenvoudig beschikbaar zijn van een riskant genotmiddel, een combinatie van factoren ontstaan die met name voor de potentiële risicogroep jongeren schadelijk kan zijn.

Beleid van andere overheden en juridische mogelijkheden :

Bij het vaststellen van een beleid ten aanzien van openbare inrichtingen waarin softdrugs worden verkocht, is het uiteraard eveneens belangrijk aandacht te besteden aan het beleid van andere betrokken overheden. Voorts is het van betekenis aandacht te besteden aan de juridische mogelijkheden om op dit punt beleid te voeren.

Het is wenselijk het strafrechtelijke handhavingsbeleid en het bestuurlijk handhavingsbeleid zo veel mogelijk op elkaar af te stemmen. Ook is het wenselijk dat er afstemming plaats vindt met het bestuurlijk beleid van de overige gemeenten in West-Brabant en de buurgemeenten in Vlaanderen. Daarbij kan er echter niet aan worden voorbijgegaan dat de gemeentelijke bestuursorganen in deze eigen bevoegdheden en een zelfstandige belangenafweging dienen te maken, waarbij zij in het bijzonder aandacht kunnen en dienen te besteden aan de specifieke plaatselijke situatie. In het navolgende wordt eerst aandacht besteed aan het beleid van andere overheden, vervolgens worden de juridische mogelijkheden om vorm te geven aan dit beleid in de beschouwing betrokken.

Het beleid van het Openbaar Ministerie:

Het College van procureurs-generaal heeft in 1976 Richtlijnen voor het opsporings- en strafvorderingsbeleid van het Openbaar Ministerie inzake strafbare feiten van de Opiumwet opgesteld. In 1994 zijn deze richtlijnen nader aangevuld met richtlijnen t.a.v. coffeeshops. Deze richtlijnen zijn op 8 september 1998 aangepast, geactualiseerd en verlengd. Hierin wordt onder andere aangegeven welke situatie bij de strafrechtelijke handhaving prioriteit verdient. Daarnaast hebben de procureurs-generaal vijf criteria –de zogenaamde AHOJ-G-criteria - ontwikkeld aan de hand waarvan wordt aangegeven onder welke omstandigheden strafrechtelijk zal worden opgetreden tegen het handelen in softdrugs. Deze zijn voor onder meer de coffeeshops van belang.

De criteria luiden:

- a. geen **A**ffichering bij verkoop van drugs (geen reclame, openlijke verkoop of uitstalling);
- b. geen verkoop van **H**arddrugs;
- c. geen **O**verlast;
- d. geen verkoop aan **J**eugdigen (jonger dan 18 jaar);
- e. **g**een verkoop van hoeveelheden per transactie groter dan geschikt voor eigen gebruik (= 5 gram).

Uit deze gedoogcriteria is echter alleen af te leiden in welke gevallen strafrechtelijk zal worden opgetreden. Daarnaast blijft voor gemeenten de mogelijkheid open op te treden met bestuursrechtelijke middelen. De verantwoordelijkheid voor handhaving van de openbare orde in de gemeente berust immers primair bij de gemeente, meer in het bijzonder bij de burgemeester. Ook de bescherming van het woon- en leefklimaat, als onderdeel van het begrip openbare orde is een primaire gemeentelijke verantwoordelijkheid. Anders gezegd, de omstandigheid dat door het Openbaar Ministerie strafrechtelijk de ruimte is gecreëerd om handel en bezit van softdrugs (onder bepaalde voorwaarden) te gedogen, laat onverlet dat de gemeentelijke bestuursorganen, al dan niet ter uitvoering van autonome gemeentelijke verordeningen, en rekening houdend met specifieke plaatselijke omstandigheden, bestuurlijk handhavend optreden. Tot de specifieke plaatselijke omstandigheden waarmee bij het voeren van een gemeentelijk beleid rekening kan worden gehouden, behoren de geografische ligging van de gemeente, al dan niet in de directe nabijheid van de landgrens; de omvang van de gemeente, zulks in samenhang met het al dan niet bestaan van een lokale markt voor softdrugs; de reeds bestaande belasting van woon- en leefklimaat en het maatschappelijk draagvlak voor het al dan niet gedogen van handel in softdrugs.

Ook in het landelijk beleid van het Openbaar Ministerie wordt overigens erkend dat de aanpak van de drugproblematiek om meerdere redenen per gemeente sterk kan verschillen. Daarenboven is het landelijk beleid van het Openbaar Ministerie erop gericht de verkoop van softdrugs aan buitenlanders in gedoogde coffeeshops te verbieden. In dit verband zij verwezen naar de toezegging van de Minister van Justitie aan de Tweede Kamer om verkoop van softdrugs aan buitenlanders in gedoogde coffeeshops te verbieden.

Op 2 april 1996 is de behandeling in de Tweede Kamer van de drugsnota "Het Nederlands drugbeleid; continuïteit en verandering" afgerond. De behandeling van de drugsnota door de Tweede Kamer laat zien dat zowel het Kabinet als de Tweede Kamer doordrongen is van het belang en de noodzaak om het bestuurlijk en bestuursrechtelijk instrumentarium voor gemeenten om de overlast te bestrijden aan te scherpen. In de drugsnota wordt ook ingegaan op de problematiek van het drugstoerisme. Het Kabinet kiest niet voor de oplossing om verkoop aan buitenlanders te verbieden. Dit staat immers op zeer gespannen voet met de Grondwet en is ook overigens niet handhaafbaar. Er zouden dan Nederlanders als tussenpersonen ingeschakeld kunnen worden. Door invoering van de 5-gramsnorm wil het Kabinet het softdrugstoerisme ontmoedigen.

Gelet op het vorenstaande, meer in het bijzonder gelet op de specifieke situatie van de gemeente Zundert, is een beleid van de gemeente waarbij geen coffeeshops gedoogd worden- het nuloptiebeleid dus- niet onverenigbaar met het beleid van het Openbaar Ministerie.

Beleid in politieregio Midden en West Brabant:

De gemeenten in de politieregio Midden en West Brabant hebben afgesproken een nuloptie te hanteren voor gemeenten kleiner dan 40.000 inwoners. Voor gemeenten met meer dan 40.000 inwoners is afgesproken dat voor het te gedogen aantal coffeeshops wordt aangesloten bij de landelijke norm van één coffeeshop per 20.000 inwoners. De regionale norm gaat uit van een norm circa 40.000 inwoners; Zundert heeft echter minder inwoners, te weten circa 20.000 inwoners. Hiervoor is reeds aangegeven dat in Zundert geen lokale marktbehoefte van betekenis bestaat. Dat betekent ook dat bijvoorbeeld het gedogen van **één coffeeshop** zou leiden tot een enorme druk op juist die ene coffeeshop vanwege de kennelijke zeer grote vraag uit het buitenland, hetgeen weer leidt tot een aantasting van de openbare orde en/of de woon- en leefsituatie in de omgeving van die coffeeshop.

Overleg met de gemeentebesturen van de aangrenzende Belgische gemeenten:

Van belang is dat internationale verdragen Nederland verplichten om tegen grensoverschrijdend drugverkeer maatregelen te nemen. In dit verband mag niet onvermeld blijven dat de gemeentebesturen van de aangrenzende Belgische gemeenten de gemeente Zundert steeds hebben gesteund bij initiatieven die waren gericht op voorlichting van jongeren omtrent de gevaren van drugsgebruik. Ook is het voorgenomen beleid van de gemeente Zundert besproken met de betrokken gemeentebesturen aan de andere zijde van de grens. Zij ondersteunen het te voeren Zundertse beleid van harte, hetgeen blijkt uit schriftelijke reacties van de Belgische gemeentebesturen. Het moge duidelijk zijn dat het hiervoor geschetste beleid in overeenstemming is met de in dit kader geuite wensen van de Belgische gemeentebestuurders.

Rechtspraak:

In een uitspraak van de Voorzitter van de afdeling Rechtspraak van de Raad van State d.d. 31 augustus 1993, nrs. S03.93.5211 en S03.93.4152 (**Raamsdonk**) overweegt de Voorzitter onder meer als volgt:

"Blijkens evengenoemde besluiten, zoals toegelicht ter zitting, steunt het bevel tot sluiting van verweerder op het in de gemeente Raamsdonk gevoerde beleid ter zake van verkooppunten van softdrugs.

Ingevolge dit beleid wordt handel van soft drugs in of vanuit horeca-inrichtingen in het geheel niet toegestaan. Doel van dit beleid is onder meer om in het belang van de bescherming van met name de openbare orde en veiligheid, het woon- en leefklimaat en de (volks)gezondheid te voorkomen dat jongeren met softdrugs in aanraking komen. Naast de overweging dat het gebruik van softdrugs als genotmiddel niet zonder gezondheidsrisico's is en deswege gevaar oplevert voor de volksgezondheid, is daarbij het voorkomen van overlast voor omwonenden een belangrijke overweging geweest. In verband hiermede beoogt het beleid ook aanzuigende werking op (jeugdige) gebruikers uit de regio en uit het buitenland, met name uit België, te voorkomen. Omdat uit rapportage van de politie is gebleken dat de onderhavige coffeeshop een verkooppunt van softdrugs is, heeft verweerder gelet op het ter zake gevoerde beleid, de sluiting van deze coffeeshop bevolen. Onder deze omstandigheden is, gegeven het vorengenoemde naar Ons oordeel als zodanig niet onredelijk te achten –op preventie gerichte- beleid ter zake van verkooppunten van softdrugs in de gemeente Raamsdonk in het belang van de openbare orde en veiligheid, van het woon- en leefklimaat en van de gezondheid, een sluiting van de onderhavige inrichting voor een periode van drie maanden gerechtvaardigd te achten."

In een uitspraak in dezelfde kwestie overwoog de president van de Rechtbank Breda (Sector Bestuursrecht) op 5 april 1994 (94/689 HOREC KO; 94/695 OREC KO):

"Met voornoemde voorzitter van de Afdeling rechtspraak van de Raad van State is de President van oordeel dat het hiervoor weergegeven -op preventie gerichte -beleid ter zake van verkooppunten van softdrugs in de gemeente **Raamsdonk** als zodanig niet onredelijk is. Dat –naar eiser heeft gesteld-

door het zogeheten driehoeksoverleg strafrechtelijk de ruimte is gecreëerd om handel en bezit van softdrugs (onder bepaalde voorwaarden) te gedogen, laat onverlet dat verweerder op grond van artikel 2.3.4.2. eerste lid, van de Verordening bevoegd is om een sluiting als hier in het geding te bevelen, indien de vrees gewettigd is dat het geopend blijven van de coffeeshop gevaar oplevert of kan opleveren voor de openbare orde, de veiligheid, het uiterlijk aanzien van de gemeente, de zedelijkheid, de gezondheid of het woon- en leefklimaat."

De President van de Rechtbank Middelburg, rechtsprekend in bestuursgeschillen, heeft bij uitspraak van 6 januari 1995 (reg.nr. 94/1390) in een nadrukkelijk op een besluit van de burgemeester van **Hulst**, houdende een aanzegging bestuursdwang ten aanzien van een coffeeshop, toegespitste uitspraak overwogen dat de burgemeester van Hulst in redelijkheid " heeft kunnen komen tot het betreffende besluit, dat was gebaseerd op het hiervoor geformuleerde beleid.

In dit kader kan ook melding worden gemaakt van een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 29 februari 1996 (H01.95.0190), waarin het nulbeleid waar de gemeente **Hulst** voor heeft gekozen wordt gehonoreerd. De Afdeling acht het op voorhand aannemen van overlast, zoals de gemeente doet, mogelijk omdat door de geografische ligging van Hulst en het gegeven dat er geen lokale behoefte is aan softdrugs, er sprake zal zijn van een sterk aanzuigende werking op met name Belgische en Franse bezoekers, waardoor de overlast die reeds wordt veroorzaakt door het relatief grote aantal seksinema's en aanverwante inrichtingen die eveneens veel buitenlandse klanten trekken, op aanvaardbare wijze wordt vergroot. Deze uitspraak biedt dus voor vergelijkbare gemeenten, bijvoorbeeld gemeenten in de grensregio's – dus ook zeker voor Zundert– mogelijkheden voor het formuleren van een nuloptiebeleid.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in haar belangrijke uitspraak van 22 mei 1997 (H01.96.0825) inzake de gemeente **Naaldwijk** tevens geoordeeld dat de burgemeester in beginsel de vrijheid toekomt om ter bescherming van het woon- en leefmilieu dan wel de openbare orde het beleid te voeren dat geen enkele coffeeshop wordt toegestaan, mits de burgemeester deugdelijk kan motiveren waarom hij dit beleid in de gegeven plaatselijke omstandigheden redelijk en wenselijk acht. Tevens gaf de afdeling in deze uitspraak aan dat de deugdelijkheid van de motivering van de burgemeester niet zulks hoge eisen mogen worden gesteld, dat alleen in geval van zeer bijzondere lokale omstandigheden een nuloptiebeleid aanvaardbaar zou worden geoordeeld. Deze uitspraak komt er op neer dat bij aanwezigheid van een coffeeshop aantasting van de openbare orde en/of woon- en leefklimaat wordt aangenomen, indien door het gemeentebestuur argumenten worden aangevoerd als:

- het niet passen van een coffeeshop bij het "eigen karakter" van een gemeente;
- bezwaren vanuit een deel van de bevolking van de gemeente tegen coffeeshops;
- het willen voorkomen dat jongeren in directe aanraking komen met softdrugs;
- het willen voorkomen van een aanzuigende werking, zonder dat daarbij exact aangegeven hoeft te worden in hoeverre dat feitelijk tot overlast leidt.

Uit de hierboven weergegeven jurisprudentie blijkt dat het hiervoor geformuleerde nuloptiebeleid van de gemeente Zundert m.b.t. coffeeshops, als zodanig toelaatbaar en rechtmatig moet worden geoordeeld. een dergelijk nuloptiebeleid ter bescherming van het woon- en leefmilieu en/of de openbare orde is– mits gemotiveerd- toelaatbaar.

Wettelijke instrumenten:

In Zundert geldt de bij raadsbesluit van 29 oktober 1998 vastgestelde en met ingang van 1 december 1998 inwerking getreden "Algemene Plaatselijke Verordening voor de gemeente Zundert 1998" (hierna te noemen APV Zundert). De APV Zundert is daarna nog gewijzigd bij raadsbesluit van 25 mei 2000.

In de APV Zundert is in artikel 2.3.1.2 een vergunningenstelsel opgenomen dat een handvat biedt om de overlast in de zin van de openbare ordeproblematiek buiten een horecabedrijf tegen te gaan. Er bestaat dus een vergunningenstelsel ter bescherming van het woon- en leefklimaat in de omgeving van het horecabedrijf en ter bescherming van de openbare orde. Het vergunningenstelsel is derhalve een preventief middel om ongewenste ontwikkelingen te voorkomen.

Het gaat hier dus om een overlastvergunning die is toegespitst op horeca-inrichtingen, waaronder ingevolge de begripsomschrijving van artikel 2.3.1.1. van de APV Zundert ook coffeeshops worden begrepen. Artikel 2.3.1.2 van de APV Zundert biedt de mogelijkheid om de vraag te toetsen of het in werking hebben van een horeca-inrichting zich wel verdraagt met het woon- en leefklimaat en met openbare ordebelangen. De toetsing voor wat betreft coffeeshops kan worden uitgevoerd aan de hand van het onderhavige beleidsnotitie neergelegde beleid.

Dit betekent dat verzoeken om vergunning als bedoeld in artikel 2.3.1.2 van de APV Zundert in beginsel worden afgewezen, indien de aanvraag betrekking heeft op een horecabedrijf waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de exploitatie mede is gericht, of zal gericht zijn op het bereiden, bewerken, verwerken, verkopen, afleveren, verstrekken, aanwezig houden of vervaardigen van softdrugs, zulks teneinde te voorkomen dat de woon- en leefomgeving van zodanig horecabedrijf en/of openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig beïnvloed zal worden. Zodanig horecabedrijf brengt immers naar zijn aard, in de specifieke situatie van de gemeente Zundert een ontoelaatbare beïnvloeding in voormelde zin met zich mee.

Artikel 174 Gemeentewet:

Naast de mogelijkheid tot optreden tegen een coffeeshop op grond van de algemene Plaatselijke Verordening kan de burgemeester op grond van de Gemeentewet een coffeeshop sluiten. Artikel 174 van de Gemeentewet biedt de burgemeester immers de bevoegdheid een openbare inrichting als bedoeld in deze bepaling te sluiten, indien zulks naar diens oordeel met het oog op de bescherming van de veiligheid en gezondheid nodig is. Deze mogelijkheid is vooral van betekenis voor de gevallen waarin de gewone middelen ontoereikend zijn. Op grond van dit artikel heeft de burgemeester ten aanzien van openbare samenkomsten en gemakkelikheden en voor het publiek openstaande gebouwen en bijbehorende erven, een taak die ruimer is dan de enkele handhaving van de openbare orde ingevolge artikel 172 gemeentewet. Het gaat met name tevens om de bescherming van de veiligheid en gezondheid van de burger in incidentele gevallen en op bepaalde plaatsen.

Drank- en Horecawet:

Voor inrichtingen die onder het bereik van de Drank- en Horecawet vallen –hetgeen overigens bij coffeeshops doorgaans niet het geval is -kan voorts overwogen worden toepassing te geven aan de bestuurlijke sancties die deze wet biedt. Als voorbeelden van sancties kunnen genoemd worden intrekking van de vergunning, het betreden van de lokaliteit en weigeren van de vergunning indien redelijkerwijze moet worden aangenomen dat de feitelijke toestand niet met het in de aanvraag vermelde in overeenstemming zal zijn (artikel 27, onder b. Drank- en Horecawet).

Overige instrumenten:

Tenslotte kan uiteraard in voorkomende gevallen gebruik worden gemaakt van de instrumenten, welke de Wet op de Ruimtelijke Ordening (bestemmingsplan), de Woningwet, de wet Milieubeheer (besluit horecabedrijven wet milieubeheer) en de gemeentelijke brandveiligingsverordening bieden. Voor wat betreft de mogelijkheden ingevolge het bestemmingsplan zal in het kader van de opstelling van een nieuw bestemmingsplan voor de bebouwde kom van Zundert en Wernhout een differentiatie in horecafuncties worden opgenomen, waarbij in ieder geval de nieuwvestiging van coffeeshops nader zal worden gereguleerd (en dus worden uitgesloten). Hiervoor is wel een goed en consequent handhavingbeleid noodzakelijk. Deze actualisering van de horecaregeling in dit bestemmingsplan en in eventuele andere bestemmingsplannen die worden herzien, kan dan ook zeker worden gezien als een bijdrage in de strijd tegen ontwikkelingen die negatieve gevolgen hebben voor het woon- en leefmilieu.

Conclusie:

De gemeente Zundert voert een op preventie gericht beleid ter zake van verkooppunten van softdrugs, hetgeen inhoudt dat handel van softdrugs in of vanuit horeca-inrichtingen in Zundert niet wordt toegestaan. De gemeente Zundert voert derhalve een nuloptiebeleid waarmee het gemeentebestuur de vestiging van coffeeshops geheel tracht tegen te gaan. De verantwoordelijke

gemeentelijke bestuursorganen zullen aan dit beleid strikt uitvoering geven. Doel van dit beleid is het tegengaan van drugtoerisme, alsmede het voorkomen en bestrijden van de aantasting van het woon- en leefklimaat door geluidsoverlast, vervuiling en sociale onveiligheid en voorts het bestrijden van de aantasting van de zedelijkheid en de volksgezondheid. meer in het bijzonder wordt in het belang van de bescherming van de openbare orde en veiligheid en die van het woon- en leefklimaat beoogd overlast voor omwonenden en naburige bedrijven te voorkomen.

In verband hiermede beoogt het beleid ook aanzuigende werking op gebruikers uit de regio en uit het buitenland, met name uit België en Noord-Frankrijk, te voorkomen en/of tegen te gaan.

Aldus vastgesteld door de burgemeester van Zundert op 23 januari 2001

De burgemeester,

P. Neeb

Aldus vastgesteld door burgemeester en wethouders van Zundert op 23 januari 2001,

De loco-secretaris,

de burgemeester,

Mr. E.J.C. Hartman

P. Neeb